

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1887-07-25

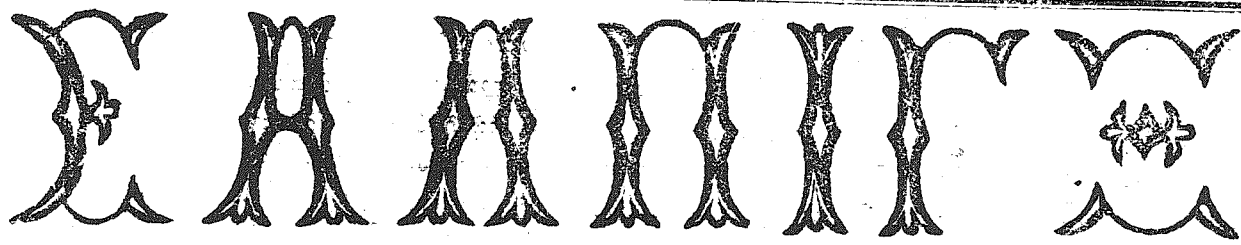
þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 1 3 4

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10336>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησίως
προπληρωτά.
Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Εν ταῖς χωρίσις 6
Εν δὲ τῷ ἔξω-
τερικῷ φρ. 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτάι.
Εἰδοποιήσεις καὶ
διατριβὴ κατ' ἀπο-
κεφῆν.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ
προγράμματι, ζω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

Καὶ πάλιν τὸ περί προστασίας τῶν
ζώων νομοσχέδιον.

« Ἡ Κύπρος εἶνε τὸ μόνον σημεῖον
ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ με-
τὰς ἀρετὰς τῆς καὶ τὰ ἐλαττώματά
τῆς διαγωνίζεται πρὸς τὰς ἀρετὰς καὶ
τὰς κακίας ξένης πεπολιτισμένης δυνά-
μειος » Ὁρθοτάτη ἡ ἰδέα αὕτη τοῦ
ἀξιότ. κ. Ι. Κυριακίδου, πιστεύομεν
ὅμως ὅτι καλῶς ἐνοήθη καὶ ὅτι δύναμις
πιστῶς ἀκολουθεῖται καὶ ἐνεργεῖται ὑπὸ
τῶν Κυπρίων, ὅπερ ὁ ἀξιότ. κ. Κυρια-
κίδης φαίνεται μὴ παραδεχόμενος, δι-
οτι « κατὰ φησίζοντες, λέγει, νομοσχέ-
δια ἀρρῶνται τὴν προστασίαν τῶν
ζώων προτιροῦμεν ἐπὶ τῶν αἰσθημά-
των τοιούτων προσώπων, ἀποξενούμε-
θα ὅτι μόνον τῶν συμπαθειῶν των,
ἀλλ' ἐπιτύρομεν κατ' ἡμῶν αὐτῶν καὶ
τὰς δυσμενεῖας των, ἐνῶ ἐξ ἑνὸς ναὶ ἡ
ἐξ ἑνὸς ὅτι τούτων, ἡ πατρίς μας
ἀπολλυταὶ ἢ ἀπολυτροῦται. Καὶ δὲν
εἶνε ἡ τοιαύτη πολιτεία μόνον πόλεμος
κατὰ τοιούτων αἰσθημάτων, ἐνεκεν τῆς
οποίας ἐκλείσθησαν τὰ ὦτα τοῦ Ἀγγλι-
κοῦ λαοῦ ἀπὸ τοῦ πανισχυροῦ μονάρχου
μέχρι τοῦ εὐτελεστάτου Ἀγγλοῦ διὰ
πάντα δικαίαν αἴτησιν προεβουλεύθη
ἐν Κύπρῳ, ἀλλὰ καὶ κατηγορία κατὰ
παντὸς Ἕλληνοσ. »

Ἄλλὰ τί ἄλλο εἶνε παρακαλῶ ἡ
καταφύρισις τοιούτου νομοσχεδίου καὶ
κατ' ὅν τρόπον μάλιστα αὕτη ἐγένε-
το, εἴμῃ ἀποδείξις εἰς τοὺς ἄρχοντας ἡ
μῶν ὅτι δὲν ἐμπαιζόμεθα; Τί ἄλλο εἶνε
παρὰ διαμαρτύρησις ἐναντίον τῶν ἀρ-
χόντων ἡμῶν οἵτινες ἐνῶ ἔχομεν τόσα
ἄλλα χρῆζονται θεραπείας, καὶ θερα-
πείας συντόνου, οὐδεμίαν προσοχὴν
ἢ ἀκρόασιν δίδουν εἰς ἐκεῖνα παρὰ κα-
ταχίνονται εἰς νομοσχέδια, ἀπὸ τῶν
ὁποίων οὐδὲν πρακτικὸν ὄφελος προσ-
γίνεται τῇ πατρίδι, καὶ τὰ ὁποῖα ὡς
ἐγνώσθη πλέον προετοιμάζονται ἐπιτη-
δες καὶ ρίπτονται ἐπὶ τῇ βουλευτικῆς
τραπέζῃς μόνον καὶ μόνον διὰ τὸ δα-
πανηθῆ ἢ σύναδος εἰς αὐτῶ; Εἴμεθα ἐξ
ἐκείνων οἵτινες πολλάκις ὡμολόγησαν
καὶ ὁμολογοῦν ὅτι πρέπει νὰ ἐλαττω-
θῇ ὁ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως πόλεμος

διότι ἐξ αὐτοῦ οὐδὲν καλὸν προσδοκώ-
μεν ὡς φαίνεται φρονῶν καὶ ὁ ἀξιότ. κ.
Κυριακίδης. Ἄλλὰ τίς, ἔστω καὶ ὁ φίλ-
τερος τῆς Κυβερνήσεως, δὲν δυσαρ-
στεῖται, δὲν ἐργεταὶ εἰς θέσιν νὰ παρα-
πονεθῇ κατ' αὐτῆς, ὅταν βίβη ὅτι, ἐνῶ
εἶνε ἀνάγκη π. γ. νὰ σκεφθῆ-πῶς προ-
πεῖ νὰ γίνηται δικαιοτέρα καὶ λογικω-
τέρα ἢ ἀποκοπὴ τοῦ κρασίου, τὸ ὁποῖον
πωλεῖται εἰς τὰς πόλεις 15 καὶ 20 παρ.
ἢ ὀκά, καὶ ἐκεῖνη τὸ ἐκτιμᾷ 2 γρ., καὶ
ὁ οἰνοπαραγωγὸς φέρει 8 γομ. διὰ νὰ
πληρώσῃ ἀγωγία καὶ τάτζιον τοῦ ἐνός
(πράγματα γεγονότα), ἐκεῖνη σκέπτε-
ται νὰ κάμῃ νόμους διὰ τοὺς πω-
λοῦντας εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα πνευ-
ματώδη ποτὰ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν
θα λάβῃ χωρὴν ποτῆ; Ἐνῶ πρέπει νὰ
σκεφθῇ ὅτι εἶνε ἀδίκον καὶ καταστρε-
πτικὸν εἰς ἕνα γεωργὸν νὰ ἐπιτάξῃ
ταὶ 15 καὶ 20 ἡμέρας ἀπὸ τὰς ἐργασί-
ας του ἕως οὗ γυρίσῃ ἀρκετὰ χωρὶς
καὶ εὐρῆ τὸν εἰσπράκτορα καὶ πλη-
ρώσῃ 2 γρὸσια χρέος διὰ νὰ λάβῃ
ἀδειαν νὰ σηκώσῃ τοὺς καρπούς του
ἀπὸ τὴν διάκρισιν τῶν ἀνέμων, τῶν
βροχῶν, τῶν πτηνῶν καὶ τῶν ζώων,
καὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν κατάλληλον θερα-
πείαν, ἐκεῖνη σκέπτεται καὶ συντάττει
νομοσ, εἰς διὰ ναυάγια, πρᾶγμα ὅπερ
κατὰ δεκατῆν ἰσως μόλις μίαν φορὰν
συμβῆ; Ἐνῶ εἶνε ἀνάγκη νὰ σκεφθῇ
μέσα πρὸς ὑποστήρηξιν τῆς γεωργίας
ἧτις φθίνει καὶ μαραίνεται ἐνῶ εἶνε ἡ
μόνη τροφὸς τῆς νήσου, οἱ δὲ γεωργοὶ
κατεστράφησαν κατ' ὀλοκληρίαν ὑπὸ
τῶν τοκογλύφων, σκέπτεται καὶ συν-
τάττει νομοσχέδια διὰ τῶν ὁποίων
ζητεῖ νὰ τοὺς ἀφαιρέσῃ καὶ τὰς περι-
τῶν χεμάρριων λωρίδας γῆς των; Ἐνῶ
τέλος οἱ ἄνθρωποι τῆς νήσου πάσχουν
ὑποφέρουν καὶ βασανίζονται, ἡ Κυβέρ-
νησις σκέπτεται νὰ προστατεύσῃ τὰ
ζῶα, τὰ ὁποῖα οὐδεμίαν ἀνάγκην νο-
μοθετικῆς προστασίας ἔχουν; Διότι, ἂν
καὶ ἐν τιμῇ πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολῇ του ὁ
κ. Κυριακίδης γράφῃ ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ
τοῦ νομοσχεδίου θα περιωρίζετο βαθ-
μῶδιν εἰς ἐκατοντάδας μόνον γροσίων
πρόστιμον κατ' ἔτος, ἡμεῖς ὁμῶς λέ-
γομεν ὅτι ἂν ἐφαρμοσθῇ δικαίως

σπανιωτάτα θα λαμβάνεται πρόστι-
μον, διότι δὲν παραδεχόμεθα ὅτι ὑπάρ-
χουν ἄνθρωποι εἰς τοιαύτην θηριώδη
κατάστασιν ὥστε νὰ τέρπωνται βασα-
νίζοντες ἢ βλάπτοντες τὰ ζῶα, ἐκτὸς
τῶν κακούργων περὶ ὧν προνοεῖ ὁ εἰδι-
κὸς νόμος.
Ὁ κύριος λοιπὸν λόγος τῆς ἀπορ-
ρίψεως τοῦ νομοσχεδίου εἶνε ὅτι ὁ δει-
νοπαθῶν Ἕλλην ἀναπτύσσων τὰς ἀρε-
τὰς του καὶ τὰς κακίας τῶν ξένων, ἐπρό-
κειτο δι' αὐτῆς νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς Κυβερ-
νήτας του « ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην ἐν-
δυμασίας καὶ σῆς μᾶς διδότε δακτυ-
λίδιον; παρέτε το! Ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην
τροφῆς καὶ σῆς μᾶς διδότε ποτῆ;
χάριστά σας! Ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην
φαρμάκων καὶ σῆς μᾶς διδότε κομ-
φέττα; λάβετέ τα! Ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην
καταφύρισις καὶ σῆς μᾶς διδότε κα-
θρέπτην; ἔχετε το. » « Ὁ ἡθαυρόνθρωπος,
ἔγραφε μετὰ πολλῶν ἄλλων τότε ὁ
μακαρίτης Κυπριανός, μέχρι τοῦ τά-
φου τὴν καυστικότητα τῆς εἰρωνείας
ἐάν μετὰ τὴν τυχὸν ἐπιφύρισιν τοῦ
νομοσχεδίου ἐλεγέ μοι τις. « Σε παρα-
καλῶ κατὰ τὴν προσεχῆ σύναδον τοῦ
Συμβουλίου προσθέσατε ὡς τροποποιή-
σιν εἰς τὸν περί ζώων νόμον σας τὴν
λέξιν γεωργός ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν
εὐτυχῶν τετραπόδων καὶ ἀλεκτοριδῶν. »
Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι καὶ πάλιν
θα παρατεθῇ τοῖς βουλευταῖς τὸ νο-
μοσχέδιον καὶ ὅτι πρέπει διὰ τῶν
τροποποιήσεων νὰ φηρισθῇ τέλος, ἀλλ'
εἶνε ἀδίκον νομίζω σημερινὸν τὸν ὑπὲρ
τῆς πατρίδος ζῆλον νὰ δαπανώμεν το-
σοῦτον ἀφειδῶς καὶ τοσοῦτον ἐπιμό-
πως ὑπὲρ ἀργητικῶν ὠφελημάτων
ὑπὲρ ὧν ἀκούομεν πάντα τὸ ναὶ τῶν
Κυβερνητῶν μας, καὶ ὅχι ὑπὲρ ἀει-
κῶν ὅτε τὸ ὄχι μὲν ἀντηχεῖ ὡς βόμβα
εἰς τὰ ὦτά μας. Ἐάν καταρθώσωμεν
ὥστε τοὺς γυρωθῆν τῆς οἰκίας καθαρι-
στάς νὰ εἰσάξωμεν εἰς τὴν γεμουσαν
δυσωδιῶν καὶ ἀκαθαρσιῶν οἰκίαν, τότε
καταρθῶθῃ τὸ πᾶν.
Ἄξιότιμῃ Κυρίῃ Συντάκτα.
Ὅτι ἔγραψον, κυρίῃ Συντάκτα, τὴν ἐν τῷ
ἀριθ. 127 τῆς ἀξιολογοῦ ἐφημερίδος ὑμῶν
καταχωρηθεῖσαν διατριβὴν μου ὡς συνέχει

αν του υμετέρου άρθρου εκείνου, όπερ ες αισθημάτων αγαθής διακρίσεως και δικαιοσύνης καλόν έχρίνατε να δημοσιεύσθη εν άμέτρω προηγούμενω φύλλω προς αντίκρουσιν τής εν τῷ άρ. 32) τής συναδέλφου ύμωv «'Αλληθείας» καταχωρηθείτης ύπεροπτικής δριμείας και επιτιμητικής εκείνης κατά τών αντιπροσώπων τής νήσου διατριβής του εν Λονδίνω συμπολίτου ήμωv κ. Ι. Κυριακίδου, ότε, λέγω, έγγραφον τήν διατριβήν μου εκείνην προεπάθησα ότη μαι δύναμις να περιορισθώ εις (τό ύπό συζήτησιν θέμα, μηδόλω επιθυμιών ούτε τό άπότομον και τήν δριμύτητα του ύφους να μιμηθώ, ούτε τόν εν γένει χαρακτήρα και τήν ατομικότητα του γράψαντος μετ' έγγραφικείας να τίξω.

Περιορισθείς άρα εις τό επί του τάπητος ζήτημα τής άπορρίψεως του περι ζώων και του περι ρείθρων τών ποταμών νομοσχεδίου κατέδειξα μετά τής δυνατής συντημίας τους κυριωτέρους δικαιολογικούς τής άπορρίψεως τών νομοσχεδίων εκείνων λόγους, μηδόλω άπορίας τής και εν τή περιστάσει ταύτη δεούσης ήρεμίας και άπαθείας, ήτις δέον να συνοδεύη άείποτε τάς μεταξύ εϋ ήγήμων και πεπολιτισμένων ανθρώπων συζητήσεις και μάλις τάς εν τή δημοσιογραφία διεξαγομένας. Τούτου μάρτυρες έςωσαν οι μετ' έπιστάσις και άμεροληψίας άναγκόντες άμφοτέρως εκείνας τάς διατριβάς. Έγώ τουλάχιστον ού μόνον επεδίωξα και ένόμισα άλλα και παρ' άλλων άρμοδιωτάτων προσώπων ευχαρίστως επληροφόρηθη ότι πράγματι και επέτυχον του σκοπού μου εκείνου εν τε τοίς μέρεσι και τῷ συνόλω τής διατριβής μου.

Τοιαύτην ως προς τούτο τουλάχιστον άνέμενον τήν έντύπωσιν και του εν Λονδίνω ήμετέρου συμπολίτου. Ατυχώς όμως και παρ' πάσαν μου προσδοκίαν άλλως έδοξε τῷ Κυρίω τούτω. Προδίδων έξιν ανθρώπου μη δόλω άνεγομένου εις τους λόγους και τά φρονήματά του αντίλογίαν ούδέ παρ' αυτού του άμυνομένου, (διότι κατ' έννόμητόν εισήγησιν διορά έν έμοι ένα τών αντιπροσώπων), άντεπεξέρχεται μετ' αυτόχρημα δεσποτικής παραφοράς και όργης και, βάπτων τόν κάλαμόν του εν άκράτῳ χολή και εις τόν μέλανα τής προσωπικότητος ιόν, επιτίθεται λάδρος, μήτε του εν γένει χαρακτήρος μήτε τής κριτικής μου δυνάμεως φειδόμενος. «Όπως μάλις καιριωτέραν επενέγκη τήν κατ' έμού πληγήν δια του Παρθίου βέλους του, στρατηγικῶ τῷ τρόπῳ επενόησε τήν ες όλοκλήρου μόνωσίν μου και άρ' ύμωv, Κύριε Συντάκτα, και από τών ως συναδέλφων μου θεωρουμένων αξιοτίμων αντιπροσώπων. Έπί τούτω, Κύριε Συντάκτα, ύμῶς μέν θεωρεῖ ήδη ήττημένους όηθεν και ως εκτός μάχης, διό και σάς άποπέμει τά περίεργα ειλικρινή συγχαρητήριά του, ως όμολογίαν ήττήσας σπουδαιώς όηθεν έκλαμβάνων τό υπέρ τής διατριβής μου φιλοφρονημά σας, ως ύψηλότερον, καθ' ύμῶς εξεταζούσης τό ζήτημα. Αλλ' έκ του αίθεριου ύφους τών θεωριών του όπόσον ταπεινόν, Κύριε Συντάκτα, πρέπει τῷ όντι να φαίνεται τό χαμαλάδν ύφος τής βαρείας πραγματικότητας και πρακτικότητας, ύφ' ήν ύμείς τε και έγώ και αυτοί οι ύ-

παύονοι του τόπου αντιπρόσωποι ήναγκασμένοι έτι μεν να θεωρώμεν και πραγματευόμεθα τά άρορώτα τόν πολυπαθή ύμωv Τόπον ζήτηματα! Και έκ τών αντιπροσώπων δ Κύριος ούτος έρρότισε να μ' άποχωρήση, καιτοι ως ένα τών αντιπροσώπων θεωρών με, δι' άτόπου όλως και σκαιώς έκρράτσεως διακροώτων με διακροούντα προς αυτούς κατά τά αισθήματα, τόν χαρακτήρα και τήν κρίσιν, εν αυτῷ εκείνω τῷ ζήτηματι εν ό' δια τής πρώτης διατριβής του μετά τούσάυτης τραχύτητος και άθροεντικότητος άπασαν συλλήβδην τήν αντιπροσωπείαν και διέσυρε και κατέφεξε.

Διά τής δευτέρας ταύτης διατριβής του εγκαταλείπων όλως τό περι άπορρίψεως του περι ρείθρων τών ποταμών δημοτικού εκείνου νομοσχεδίου, ύποδεικνύων ίτως ως προς τούτο σχετικῶν τινα εις τά ύπ' έμού γραφέντα ύπένδοσιν, περι δε του περι ζώων νομοσχεδίου, μεθ' όλους τους υπέρ τής άπορρίψεως αυτού εκτελέντας σπουδαίους και ουσίωδεις λόγους τής επί του πρόβλεπτος άκρόβητος αυτού, μεθ' άλλη τήν ύπό τής αντιπροσωπείας άιανώρισιν τής ήθικότητος και μεγάλης αξίας τής περι προστασίας τών ζώων άρχής, άρχής όμως μη δυναμένης δια τους άναπτυχθέντας λόγους να εφαρμοσθῆ κατά τάς παρούσας του Τόπου περιστάσεις άνευ συνεπειών άπειρωσ περισσοτέρων και χειροτέρων εκείνων ά δυναται τις να αναμένη επωφελείς και καλάς έκ τής δια νόμου εφαρμογής αυτης, ό εν Λονδίνω συμπολίτης ήμωv, παρορών πάντα ταυτά, και άκριξ άντεχόμενος του αίθεριου ύφους του, άρηγείται περιγραφῆν τελετήσ τινος γενομένης εν Λονδίνω εσχάτως προς διανομήν βραβείων προς τους επιδειξαντας δι' έργων στοργήν υπέρ τών ζώων. Πράγμα τῷ όντι ζηλευτόν και άγιον. Διαιτί λοιπόν δέν συμβουλεύει μάλλον τήν δι' εταιριών τοιαύτην προστασίαν τών ζώων, παρὰ τήν δια ζαπτιέδων και άλλων όμοίων άμφιβολον μεν προσχίαν τών άλλων ζώων βεβαίαν δε καταπίεσιν τών θύων πολλάκις λογικῶν;

Ταυτά και μόνα εν τή ειρημένη διατριβή λέγονται περι τών δύο ή μάλλον του ένός τών κυρίων τής συζητήσεως ζητημάτων. Τό δε πλείζον μέρος αυτης είνε εμπαιθεσάτη επίθεσις δι' ύπαινιγμών και περιφράσεων κατά τής κρίσεως, τών αισθημάτων και του χαρακτήρος μου.

Παραλείπων τά μάλλον ανεπίδεκτα άντικρούσεως μέρη τής διατριβής μου, εκλέγει τά κατ' αυτόν νομιζόμενα τρωτά και, δια θαμβού έκ τής όργης βλέμματος, που μέν ανακαλύπτει δια βιαίας και παρακρουσικής έρμηνείας ύβριν όηθεν κατά τής εν γένει άπομικότητος και του χαρακτήρος του, που δε φαντασιώδη άντίφασιν μεταξύ ύβρικῆς όηθεν εκφράσεως και άλλης αντιθέτου φιλοφρονητικής. Ως εγκλημα αυτόχρομα έκλαμβάνων τήν ύποτιθεμένην άντίφασιν, αναφωνεί εἶτα εν θριάμβῳ τήν καθ' εκούτην κακόηχον φράσιν « ταιούτος τυγχάνει δ άνήρ και με τήν αξίωσιν κτλ. » και τήν έτέραν τήν πρωτότυπον και εις αυτόν ιδιάζουσαν « Ένώ δέν τόν έννοοῦσι τά κεφάλαιά του (!!) και δέν έννοοῖ τά ιδιά του έργα» (!!) Διά

τοιαύτης σειρῆς συλλογισμών και φράσεων ανακαλύπτει γυμνήν τήν κρίσιν μου. Εξ αντικατοπτρισμού βέβαια έκ μὴ ες όπτικῆς ή μάλλον εκ λογικῆς άπάτης.

Τι δε να είπω, και περι τής ιδιῆς του άδαμαντίνης ή σαπρειώδους ιδέας ότι τό πραγματεύεσθαι ή συζητεῖν τι δημοσιογραφικώς άνευ ύπογραφῆς εξελέγχει, σιωπώμεον δηλαδή, κακόν και ύποπτον χαρακτήρα; Μήπως ή προσθήκη τής ύπογραφῆς εις διατριβήν ή πραγματεία τι να αυξάνει ή ελαττοῖ τήν πραγματικῆν αξίαν αυτης; Μήπως έκτός τών ες επαγγέλματος δημοσιογράφων, οι πλείστοι τών άνταποκριτῶν έρμημεριδῶν και τών εκτάκτως δημοσιογραφούντων, μετ' αυ τών όποιων και οι επί ύψηλή περιωπή και εξόχῳ χαρακτήρι διακρίονται, δέν δηλοποιούντι τάς διατριβάς και πραγματείας αυτων άνευ τής ιδίας ύπογραφῆς; ή και ύπό ψευδώνυμον; Τις ή ανάγκη τής ύπογραφῆς; έν τά γραφόμενα ήγε πράγματι αληθῆ και σπουδαία; Τις ή ανάγκη τής ύπογραφῆς. άρου και εν περιπτώσει ευθύνης; άπέναντι του νόμου δέν δυνατόν ά γράφωv να διαφύγη αυτην; Υπαρχουσιν όμως και άλλοι οτινες άλλως επί του πρόκειμένου σκέπτονται ως μη επιθυμούντες ίνα τά πριόντα του καλάμου τῶν αποδίδωνται ες εἰκατίας εις άλλους παρὰ εις αυτους, και τινες άλλοι ίτω; ες άλλῆς επιδείξεως. Έγώ συντάσσομαι, κατά τούτο τουλάχιστον, μετά τής γνώμης τῶν πρώτων, χωρίς να αισθάνωμαι ούτε ταπεινωτιν ούτε άνύψωσιν του χαρακτήρος μου έν δε άλλοι συντάσσονται μετά τής δευτέρας ή τής τρίτης γνώμης, τί προς έμέ;

Ως προς δε τήν, ήν ειρωνικώς άποκαλεί άδαμαντίνην ιδέαν μου, ούδέποτε έγώ ες αισθημάτων κροστωμένος εις τό συνταγματικόν σύστημα ούδέποτε ούτε έφρόνησα ούτε φρονῶ ούτε θά φρονήσω τόν δημοσίον βίον τών αντιπροσώπων και τών άλλων δημοσίων άνδρων άπηλλαχθένον νομίμου δικαίου και αὐστηρού μάλιστα ελέγχου, ούχ' όμως ύβριστικῶ και άδικου. διότι έν Κύπρω, σήμερα μάλιστα, έλεγχος τοιοῦτος δυνατόν να προσενήθη αληθῆς και κέρειον κτύπημα κατ' αυτης. Ως προς δε τήν προς τους «ταλαιπώρους εκλογείς» άπιστροφήν του εκ Λονδίνου αυτοκλήτου μέτορος, καταγγέλλοντος αυτοῖς ευσυνειδήτως τόν ευσυνειδήτως διαβεβλημένον και ύπό όμίλου τινος ύποβλεπόμενον αντιπρόσωπον, ούδέν έχω να παρατηρήσω ειμή ότι καν πιστευθῆ, καν μη πιστευθῆ ή καταγγελία, ό ειρημένος αντιπρόσωπος ούδέν έχει να χύση, κατ' ούδέν θά λυπηθῆ, καθόσον άμοιρος εἶας δήποτε φιλοδοξίας και φύσει προς τήν ήσυχίαν βέπων, έτοιμος είναι, κατά πᾶσαν στιγμήν να παρατηρηθῆ, άμα ως έννοήσῃ τήν όπωσθήποτε εκ μέρους τών εκλογέων του δυσαρέστησιν ή δυοπιστίαν τής του αντιπροσώπου θέσεως, ήν μετά δειγμάτων έκτίκτου τών εκλογέων εμπιστοσύνης διαρκώς ήδη κατέχει από τής πρώτης συστάσεως του αντιπροσωπευτικού Νομοθετικού. Αλλ' ό, τι εκ τής άπιστροφῆς ταύτης έθαυμάσα πλείστορον επί άπιστεύω εμπαιθεία και διατροπή είναι ή περίοδος εκείνη, εν ή περισταται ό αντιπρόσωπος ούτος κροτῶων και λέγων δογματιστικῶς τά εξής « Πάν ότι φέρει φλούδας και όξύτόμους ακάνθας, λέγει (!! ό αντιπρόσωπος) θά τό πετά και θά τό πατή χωρίς ποτε να βάλῃ χέρι να τό καθάρσῃ ενῷ ήμεις πεινώμεν και διψώμεν. » Εὐχε τής ευρυίας! Εὐχε τής ευθύτητος! Εγώ, Κύριε Συντάκτα, τάς όξύτόμους ακάνθας άνέφερα μόνον σχετι ως ως προς τά εν λόγω δύο άπορρίφθέντα νομοσχεδία τό περι ζώων δηλαδή, και τό περι ρείθρων τών ποταμών, σφρέστατα δε ώρισκ αυτάς ως συμφορῆς και άνταποκρίσεως τών νομοσχεδίων εκείνων και έπομένως μη επιδεικτικῶς χυρισμοῦ και καθάρσεως και ταύτας έναργῶς διατύπωσα τάς εξής, ως κυριωτάτας:

Α. Διὰ μὲν τὸ περὶ ρεϊθρων τῶν ποταμῶν νομοσχέδιον τὴν δὴ μὲν σὺν μέρους ὄσοι δὴ ποτε τῶν πρακτικῶν κτημάτων, ἀνευ τῆς ἐπείρας ἀδύνατον τὸ νομοσχέδιον ἐκεῖνο νὰ γένη νόμος, διότι ἡ ἀναγνωριστικὴ δόξα ποταμοῦ ἀπετέλει αὐτὴν τὴν οὐσίαν τοῦ νομοσχεδίου ἐκεῖνου, καὶ ἀνευ δημεύσεως ἀπολύτως ἀδύνατος ἀπέβηκεν ἡ σύστασις καὶ ἀναγνωριστικὴ δόξα. Πῶς λοιπὸν ἤδυνάτο νὰ μὴ ἀπορριφθῆ τὸ νομοσχέδιον ἐκεῖνο χωρὶς νὰ κατενεχθῆ κτύπημα κατὰ τῆς Κύπρου ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς; Ἐν τούτοις ὁ ἐκ Λονδίνου διακριτογράφος δὲν ἐδίστασε, πλὴν μικρὴν καὶ ὑψηλότερον τῶν πρακτικῶν κείμενος, ὡς κτύπημα κατὰ τῆς Κύπρου νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ἀπόρριψιν τοιαύτου νομοσχεδίου.

Β' Μία μεγάλη συμφορὴ καὶ ἀναπόσπαστος ἀκωνία διὰ τὸ περὶ ζώων νομοσχέδιον ἐθεωρήθη καὶ θεωρεῖται ὑπὸ τε τῶν ἀντιπροσώπων καὶ πάντων τῶν ὑπὸ τῆς πείρας τῶν πρακτικῶν περιουσιμῶν κατοίκων (πλὴν τῶν ἐν γινώσκῃ ἢ ἐν ἀγνοίᾳ ἀεροδακτύλων), ἡ περὶ τὴν μὴ εἰσεῖται τελεία μέρως τῶν γνωστῶν ὀργάνων τῆς ἐν Κύπρῳ ἀπυνομιᾶς, ἢ οὐδαμῶς ἀνθρωπίνῃ δυνάμει, ἀνευ τῆς βοήθειας μακροῦ τινοῦ χρόνου δύνάται ὡς διὰ ράβδου μακρῆς νὰ ἀνοψῶσθαι εἰς τὴν δέουσαν περιουσίαν. Ἴδου λοιπὸν δικτὶ κυρίως ἐκ τῶν ἄλλων τιμῶν δευτερευόντων λόγων, ἀναπτύχθαι τῶν ἡδὴ ἀπερρίθη καὶ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο. Ἴδου πῶς, πῶς καὶ πότε ἐλέγχθησαν αἱ συμφουεῖς ἀκωνίαι, καὶ οὐχὶ ὡς περιστά με λέγοντα ὁ ἐκ Λονδίνου διακριτογράφος. Παρομοίως φάσεως εἶναι καὶ ἡ ἀμέσως ἐπομένη περὶ τοῦ «ναὶ καὶ ὄχι» διακρίσεως, ἐκπληκτικῆς τὴν ἐλέγχουσαν τὴν ἐλευθερίαν περὶ τὴν ἐρμηνείαν τῶν λόγων καὶ τοῦ πνεύματος τῶν μὴ ἀρεσκόντων προσώπων.

Ἐκ τούτων ἔπειτα ἐποικί τις ἡ ἀξία καὶ τῶν παρεπιπέμων ἐν τῇ ἀξιολόγῳ τῆς διακριτικῆς εἰρωνικῆς καὶ περιέργων πρακτικῶν, καὶ ὅς ὁ ἐκ Λονδίνου διακριτογράφος φάνηται ἀμνηστῶν τοῖς ἐν Κύπρῳ διακρινόμενοι τὴν ἱκανότητά νὰ μελετῶσι συγγράματα δευτερευόντων ἐπιστημῶν, καὶ νὰ παραπέμπωσιν ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἄλλους, ἀξιοῦντας νὰ ἀποφαινοῦνται περὶ πάντων δογματικῶς καὶ ἀπὸ τρίτου, εἰς κεφάλαια σεβαστῶν συγγράμματα, εἴς τὸ οὐδαμῶς δύναται εἰς οὐδέτερον νὰ προσκύβῃ ζημίᾳ ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ὠφελος.

Τῆς Κυρίας Συντάκτι, ἔρινα λυπηρῶς ἀναγκάσθαι νὰ ἀπαντήσω σχετικῶς πρὸς τὰ ἐν τῇ δευτέρᾳ διακριτικῇ τοῦ ἐν Λονδίῳ συμπολίτου ἡμῶν. Μετ' ἀληθείας λυπηρῶς ἠναγκάσθη νὰ λάθω τὸν κάλκρον, μετ' ἀληθείας δὲ θύμια ἀναγκάσθη νὰ παραδώσω τὴν προουσίαν μου εἰς τὴν δημοσιότητα οὐχὶ τόσον ἵνα ἐκδικήσω τὴν κυρίως προσβεβλημένην φιλοτιμίαν μου, οὐχὶ ἵνα εἶπω καὶ ἀπὸδώσω τὰ ἴσα εἰς τὸν κατ' ἐμοῦ τρώτην ἐχθρικῶς ἐπιτεθέντα συμπολίτην (διότι εἰλικρινῶς πιστεύω ὅτι παροδικῆ τις νεανικὴ παρεργὴ ἐξώθησε αὐτὸν εἰς βήμα τόσον κατ' ἐμοῦ ἐχθρικῶν) ἀλλὰ χάριν τῆς εὐτυχῶς μεγάλης ἐκείνης μερίδος τῶν ἀμερόληπτων καὶ ἀκεραίων προσώπων τῆς Κυπριακῆς Κοινωνίας, ἧτις οὐδέποτε πρέπει νὰ παραπλανᾶται διὰ μονομερῶν καὶ ἀεξέλεγκτων δημοσιεύσεων.

Τῆ 21/2 Αὐγ. 1887.

ΕΓΧΩΡΙΑ

Τὴν 9ην ἱσταμένου (ἔ. ν.) ἀναχωρεῖ ὀριστικῶς πλέον ἡ Α. ΕΞ. ὁ Μ. Ἀρμοστής δι' Ἀγ. λίαν ἀδεία ἀπουσίας.

Ἡ Ἀρχιγραμματεία ἀναχωρεῖ ἐκ Λευκωσίας διὰ τὸ Τρόδος τὴν 9ην ἱσταμένου.

Καὶ ἄλλην πυρκαϊάν δάσους ἔχομεν δυστυχῶς ν' ἀναγγεῖλωμεν. Ἐν καὶ ἡμισυ μίλλιον μακρὰν τοῦ χωρίου Παναγιᾶς εἰς μέρος καλούμενον Κάτσαρι ἢ ἄλων οὐδι, πυρκαϊὰ κατέστρεψε περὶ τὰ τρία Κυπριακὰ μίλλια τοῦ ὠραιότερου καὶ πυκνοτέρου

δάσους τῆς νήσου. Ἡ φωτιὰ ἐδόθη τὴν 14]26 Ἰουλίου καὶ μέχρι τῆς 19ης τοῦ αὐτοῦ δὲν εἶχε σβέσθῃ εἰσέτι, καθ' ἃς ἐκ Φοινίου ἔχομεν πληροφορίας. Ὁ δασονόμος καὶ διοικητὴς τῆς Πάφου ἔτρεξαν ἀμέσως, ἀλλ' ἀγνωστον πότε κατωρθώθη ἡ ἀπόσβεσις τῆς πυρκαϊᾶς. Συνελήφθησαν ἐπὶ τοῦτο πολλοί. Ὁ ἀξιότ. Διοικητὴς Λεμησοῦ Κ. Michel εὐρεθεὶς εἰς Πλάτρας καὶ μαθὼν τὸ δυστύχημα ἐλυπήθη καὶ ἤθελε νὰ ὀράμῃ εἰς τὸ μέρος, ἀλλ' ἡ ἀπόστασις ἦτο μεγάλη ὥστε δὲν ἠδυνήθη νὰ μεταβῇ ἐκεῖ. Φρονούμεν ὅτι πρὸς διάσωσιν τῶν δασῶν δύο τινὰ πρέπει νὰ κάμῃ ἡ Κυβερνησις. α'. ν' ἀυξήθωσιν οἱ δατοφύλακες καὶ νὰ μισθοδοτῶνται ἐπαρκῶς διὰ νὰ ἔχωσι καὶ περισσότερον ζήλον εἰς τὸ ἔργον των, καὶ β'. νὰ ὀρίξῃ, τὰ πρὸς ξυλείαν δάση καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ τὴν ξυλείαν εἰς πυρποληθέντα δάση.

Ἐπὶ τούτοις ἔπειτα ἐποικί τις ἡ ἀξία καὶ τῶν παρεπιπέμων ἐν τῇ ἀξιολόγῳ τῆς διακριτικῆς εἰρωνικῆς καὶ περιέργων πρακτικῶν, καὶ ὅς ὁ ἐκ Λονδίνου διακριτογράφος φάνηται ἀμνηστῶν τοῖς ἐν Κύπρῳ διακρινόμενοι τὴν ἱκανότητά νὰ μελετῶσι συγγράματα δευτερευόντων ἐπιστημῶν, καὶ νὰ παραπέμπωσιν ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἄλλους, ἀξιοῦντας νὰ ἀποφαινοῦνται περὶ πάντων δογματικῶς καὶ ἀπὸ τρίτου, εἰς κεφάλαια σεβαστῶν συγγράμματα, εἴς τὸ οὐδαμῶς δύναται εἰς οὐδέτερον νὰ προσκύβῃ ζημίᾳ ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ὠφελος. Τῆς Κυρίας Συντάκτι, ἔρινα λυπηρῶς ἀναγκάσθαι νὰ ἀπαντήσω σχετικῶς πρὸς τὰ ἐν τῇ δευτέρᾳ διακριτικῇ τοῦ ἐν Λονδίῳ συμπολίτου ἡμῶν. Μετ' ἀληθείας λυπηρῶς ἠναγκάσθη νὰ λάθω τὸν κάλκρον, μετ' ἀληθείας δὲ θύμια ἀναγκάσθη νὰ παραδώσω τὴν προουσίαν μου εἰς τὴν δημοσιότητα οὐχὶ τόσον ἵνα ἐκδικήσω τὴν κυρίως προσβεβλημένην φιλοτιμίαν μου, οὐχὶ ἵνα εἶπω καὶ ἀπὸδώσω τὰ ἴσα εἰς τὸν κατ' ἐμοῦ τρώτην ἐχθρικῶς ἐπιτεθέντα συμπολίτην (διότι εἰλικρινῶς πιστεύω ὅτι παροδικῆ τις νεανικὴ παρεργὴ ἐξώθησε αὐτὸν εἰς βήμα τόσον κατ' ἐμοῦ ἐχθρικῶν) ἀλλὰ χάριν τῆς εὐτυχῶς μεγάλης ἐκείνης μερίδος τῶν ἀμερόληπτων καὶ ἀκεραίων προσώπων τῆς Κυπριακῆς Κοινωνίας, ἧτις οὐδέποτε πρέπει νὰ παραπλανᾶται διὰ μονομερῶν καὶ ἀεξέλεγκτων δημοσιεύσεων. Τῆ 21/2 Αὐγ. 1887.

Κακοῦργοι ἔθεσαν πῦρ τὴν παρελθούσαν Δευτέραν εἰς τὴν ἐν Κολεσίῳ οἰκίαν τοῦ κ. Γ. Ἀποστολίδου, καὶ τότε ἐγνώσθη τοῦτο ὅτε ἐπέσεν ἡ στέγη καὶ ἤκουσαν τὸν θόρυβον οἱ κύριοι, ἐκεῖ που πλησίον εὐρισκόμενοι. Τὸ πῦρ ἐτέθη ἐντὸς τῆς οἰκίας, ἐπὶ τῶν κραββάτων, βιβλίων καὶ λοιπῶν ἐπιπέλων, ἔκλεισαν δὲ καὶ τὴν θύραν ἐπιτήδες οἰκακοῦργοι διὰ νὰ μὴ λά-

βωσιν εἰδητὴν ἐγκαίρως οἱ κύριοι ἢ οἱ γείτονες.

Ἐλλείψει χώρου, τὰς ἐκ διαφόρων μερῶν ἀνταποκρίσεις ἀφήκαμεν διὰ τὸ προσεγές.

Τελουμένων αὐριῶν Κυριακῆν εἰς τὰς 4 μ.μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ, τῶν γάμων τῶν τέκνων ἡμῶν,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ

καὶ ΔΕΣΠΕΙΝΟΥΣ Ε. ΝΟΥΓΚΟΒΙΤΖ

παρακαλοῦνται πάντες οἱ φίλοι οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ ἀγαπῶντες ἡμᾶς νὰ παρευρεθῶσιν εἰς αὐτούς.

Ἡ παρούσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρως πρὸς τὴν.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΙΣΤΟΛΟΓΟΥ.

Οἱ γονεῖς

ΖΩΗΤΣΑ ΕΛΙΣΣΑΙΟΥ

ὁ ἀδελφός

Γ. Ε. ΝΟΥΓΚΟΒΙΖ.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Διαρκούσης τῆς ἀδείας τοῦ Χασάν Χακκῆ ἐφένδη παρέδρον τοῦ ἐπαρχιακοῦ δικαστηρίου Λεμησοῦ διορίζεται ἀναπληρωτὴς του ἀπὸ 23 Αὐγούστου 1887 ὁ Χατζῆ Χουσεὶν Κοπρουληζατές.

Ἐπὶ τούτοις ἔπειτα ἐποικί τις ἡ ἀξία καὶ τῶν παρεπιπέμων ἐν τῇ ἀξιολόγῳ τῆς διακριτικῆς εἰρωνικῆς καὶ περιέργων πρακτικῶν, καὶ ὅς ὁ ἐκ Λονδίνου διακριτογράφος φάνηται ἀμνηστῶν τοῖς ἐν Κύπρῳ διακρινόμενοι τὴν ἱκανότητά νὰ μελετῶσι συγγράματα δευτερευόντων ἐπιστημῶν, καὶ νὰ παραπέμπωσιν ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἄλλους, ἀξιοῦντας νὰ ἀποφαινοῦνται περὶ πάντων δογματικῶς καὶ ἀπὸ τρίτου, εἰς κεφάλαια σεβαστῶν συγγράμματα, εἴς τὸ οὐδαμῶς δύναται εἰς οὐδέτερον νὰ προσκύβῃ ζημίᾳ ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ὠφελος. Τῆς Κυρίας Συντάκτι, ἔρινα λυπηρῶς ἀναγκάσθαι νὰ ἀπαντήσω σχετικῶς πρὸς τὰ ἐν τῇ δευτέρᾳ διακριτικῇ τοῦ ἐν Λονδίῳ συμπολίτου ἡμῶν. Μετ' ἀληθείας λυπηρῶς ἠναγκάσθη νὰ λάθω τὸν κάλκρον, μετ' ἀληθείας δὲ θύμια ἀναγκάσθη νὰ παραδώσω τὴν προουσίαν μου εἰς τὴν δημοσιότητα οὐχὶ τόσον ἵνα ἐκδικήσω τὴν κυρίως προσβεβλημένην φιλοτιμίαν μου, οὐχὶ ἵνα εἶπω καὶ ἀπὸδώσω τὰ ἴσα εἰς τὸν κατ' ἐμοῦ τρώτην ἐχθρικῶς ἐπιτεθέντα συμπολίτην (διότι εἰλικρινῶς πιστεύω ὅτι παροδικῆ τις νεανικὴ παρεργὴ ἐξώθησε αὐτὸν εἰς βήμα τόσον κατ' ἐμοῦ ἐχθρικῶν) ἀλλὰ χάριν τῆς εὐτυχῶς μεγάλης ἐκείνης μερίδος τῶν ἀμερόληπτων καὶ ἀκεραίων προσώπων τῆς Κυπριακῆς Κοινωνίας, ἧτις οὐδέποτε πρέπει νὰ παραπλανᾶται διὰ μονομερῶν καὶ ἀεξέλεγκτων δημοσιεύσεων. Τῆ 21/2 Αὐγ. 1887.

Εἰς ἐκ τοῦ χωρίου Γεροβάσας καὶ II ἐξ Ἀγ. Μάμαντος τῆς Ἐπαρχίας Λεμησοῦ κατεδικάσθησαν εἰς 10 σελ. πρόστιμον ἕκαστος καὶ εἰς κατάσχεσιν τοῦ πράγματος διότι ἐσήκωσαν δεκατίσημον προτὸν (κουκκία) πρὶν θεωρηθῆ καὶ δεκατισθῆ.

360 στρέμματα δημοσίας γῆς καταλλήλου διὰ καλλιέργειαν ἀμπέλων, εὐρισκομένης εἰς τὰς τοποθεσίας γνωστὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀπιάκο, Σχηνόβουρον, Ἀργελερομοῦτι καὶ λαξιά τοῦ Σάββα καὶ περὶ τὸ I I)2 μίλλιον μακρὰν τῶν χωρίων Μοσφυλωτῆς, Πυρκῶν καὶ Ἀγ. Ἀρνας, ἐν τῷ διαμερίσματι Λάρνακος, θὰ πωληθῶσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς μερίδια ἐκ 5 στρεμμάτων ἕκαστον, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 87, ἡμέραν Σάββατον. Ἡ πώλησις ἀρτεῖται τὴν 9. π. μ. Ἡ πληρωμὴ γενήσεται 15 ἡμέρας μετὰ τὴν κατακύρωσιν εἰς τὸ ταμεῖον Λάρνακος.

Εν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1886 μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1887 λήξαντος ἔτους, ἔχει δ' ὡς ἑξῆς:

Ἐσοδα.

Table with 3 columns: Description, Amount, and Unit. Includes items like 'Ἀπὸ δεκατείας', 'ἀπὸ κτηνιατρικῶν φόρων', 'ἀπὸ στρατιωτικῶν φόρων', etc.

Ἐξοδα.

Table with 3 columns: Description, Amount, and Unit. Includes items like 'Μισθοὶ ὑπηρεσίας', 'Ἐπιχορηγήσεις', 'Διάφορα ἐξοδα', etc.

Εν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἰδίου ἔτους ὑπελοχίσθησαν τὰ ἐξοδα εἰς 114,989 λίρ., 4 σελ., καὶ 6 γρ. ὥστε ἐγένετο οἰκονομία λίρῶν 4,309, σελ. 15 καὶ γρ. 5.

Προστιθεμένου λοιπὸν τοῦ πρὸς τὴν Πόλιν φόρου ἐκ λίρ. 92,000 εἰς τὰ ἐξοδα ἐκ λίρῶν 110,679, σελ. 9, γρ. 1 ἀποτελεῖται τὸ ποσὸν λίρ. 202,679 περίπου, ἀφαιρουμένων δὲ τῶν ἐσόδων ἐκ λίρ. 187,044 μένει ἔλλειμμα ἐκ λίρῶν 15,635.

Ἐξ Ἀγ. Παρασκευῆς, Αἰπίθου (1830 Ἰουλ. 1887)

Ἄξιον πάντος ἐπιπέδου τυγχάνουσιν οἱ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἡμετέρου ἐν Ἁγία Παρασκευῇ σχολείου ἀποτελούντες κ. Ἀνδρέας Σιακίδης καὶ χαρτὴ Χαρίτων Κυριακίδης διὰ τὴν μέγαν σῆλον καὶ τὴν δραστηριότητα ἣν ἐπιδεικνύουσι πρὸς ὑποστήριξιν καὶ διαρκὴ διατήρησιν τοῦ ἐν λόγῳ σχολείου.

Ἡ ἔβρασις καὶ ἡ ἀπὸ δικταίης ἤδη λειτουργία τοῦ σχολείου τούτου ἀρξάνται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἐνέργειαν ἀρροτέρων. Ἡδὴ δὲ καλῶς προεξήκοντες ὠκεθόμησαν παρὰ πλείους τῇ σχολῇ ἐν εὐκέρῳ θέσει, καὶ δωμάτιον πρὸς διανομήν τοῦ κατὰ κλίμα διδασκάλου.

Ἐκ Βαρσαίων (1830 Ἰουλ. 1887)

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 12(24) λήξαντος ἐνώπιον ἐκλεκτῆς ἐπιτροπῆς, καὶ μετὰ τῆς συνήθους ἐπισηματικῆς ἐγένοντο καὶ ἐνταῦθα αἱ ἐτήσιαι ἐξετάσεις τοῦ ἐλλ. Σχολείου, διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ Κυρίου Α. Παϊσιῶ.

Συγχάρισμα τῇ ἀξιότιμῳ ἐφορίᾳ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ καὶ δικτηρίῳ τοῦ διδασκάλου τούτου, ἐφ' ᾧ καὶ δικαίως προτίθειναι δίκαιον καὶ ἀνταμιβίην δεδωκότα τὴν ἰκανότητα καὶ τοὺς κόπους αὐτοῦ διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ.

Διὰ τρία πράγματα μετανοεῖ ὁ φρόνιμος ἂν ἐνεπιστεύθη μυστικὸν εἰς γυναικᾶ, ἂν ἐταξείδευσε διὰ θαλάσσης ἐνώ ἡδύνατο νὰ ταξείδευση διὰ γῆρας, καὶ ἂν ἀπρακτὸς διήλθεν ἡμέραν τινά.

Τρία ζῶσιν εἰς βέρος ἄλλων τριῶν οἱ δικηγόροι ἀπὸ τῶν ζῶντων οἱ ἱατροὶ ἀπὸ τῶν ἀσθενῶν καὶ οἱ παπᾶδες ἀπὸ τῶν νεκρῶν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Table with 3 columns: Description, Amount, and Unit. Includes items like 'κρυσία καλῆς ποιότη. ἄπισσα γρ.', 'συνήθη γερὰ', 'κόκκινα', etc.

Χαροῦσι (ἀπραξία) (Μετὰ λίρῶν Ἀγγλίας 132)

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Σάββατον 25 Ἰουλίου Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ 5 λ. 14 Δύσις ὥρ. 6 λ. 42 Τετάρτη 29 Ἰουλίου Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ. 5 λ. 17 Δύσις ὥρ. 6 λ. 39 Σελήνης τελευταῖον τέταρτον 30 Ἰουλ. ὥρ 9 λ. 41

Λύσεις αἰρημάτων.

Τοῦ 133. Ἀρταξέρξης, Ἄρτα Ξέρξης

Λυτῆρες.

Ἡ δεσπορ. Αἰκ. Χ. Παυλίδου, ὁ κ. Ν. Γ. Κάρταλις, καὶ ὁ κ. Ν. Γ. Μαληκίδης.

ΑΙΝΙΓΜΑ 134ον.

Εἶμαι πόλις τῆς Ἀσίας πλὴν ἂν μὲ κορατερύχης πάλιν πόλιν τῆς Ἀσίας ἀλλ' ἀρχαίαν θ' ἀπαντήσης. Λεμησοῦ. Νεάρχ. Γ. Μαληκίδης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ Κύριος Ι. Π. Π. Βονιτσιάνος πράκτωρ ἐν Κύπρῳ τῶν Γαλλικῶν Ἀσφαλειῶν

Assurance et Reassurance L'EQUITABLE contre L'Incendie και Assurance Maritime & du Registre Maritime Français Y.F.R.T.A.S. Ἀσφαλίζει οἰκίας ἐπιπλα πλοία κλ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι τοιαύτας ἀσφαλείας ἄς ἀπευθυνθῶσι πρὸς αὐτόν.

Εν τῷ καταστήματι μου εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς συμπερούσας παντὸς εἴδους σιδηρικὰ δι' οἰκοδομίας, διάφορα ἐργαλεῖα ξυλουργῶν, σκευὴ μαγειρικᾶ, διάφορα εἶδη πολυτελείας πρὸς πτολιτῶν οἰκιῶν καὶ διάφορα εἶδη χρήσιμα διὰ κυρίας, διαφόρων ποιότητων κλίμα σιδηρᾶ, παντὸς εἴδους ραπτομηχαναί, διάφορα χρώματα εἰς κόβιν καὶ εἰς βάζα, γραφικὴ ὕλη, ὑποδήματα διὰ κυρίας καὶ παῖδας ὡς καὶ διάφορα εἶδη δι' ὑπερματοποιούς, ὑδραυτικὰ καὶ μηχαναὶ κλ κλ. κλ.

Ἐκτελοῦνται παραγγελίαι διὰ διάφορα τῆς νήτου μέρη.

Λεμησοῦ. Ἀγ. Ν. Γαλανίδης.

Φέρεται εἰς γῶσιν πάντων ὅτι ὁ κατὰ τὴν συνοικίαν Κετόγλου ἀτιμόμυλος ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀλέθωσιν εἰς αὐτὸν θέλουσιν μείνει εὐχαριστημένοι κατὰ τὴν ποιότητα τῆς ἀλεύρου καὶ κατὰ τὸ συγκαταβατικὸν τῆς τιμῆς.

Ὅστις θέλει νὰ ῥάπτῃ μὲ λινὴν κλωστήν ἐν πλήρει πεποιθήσει περὶ τῆς στερεότητος καὶ δυναμότητος τῆς, ἄς δράμῃ καὶ προμηθευθῇ ἐκ τῶν πρωτίστης καὶ μοναδικῆς ποιότητος καρουλίω διὰ ραπτομηχανάς, ἐξ ὧν ὁ κ. Ἀλέξανδρος Λαμπῆς ἐπρομηθεύετο ἐσχάτως εἰς τὸ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν « Πάτρι- κίου » ἀγορᾶν « Μπιλάδου » καὶ ὑπ' ἀρ. 7 κατάστημά του. Τὸ μήκος τῆς κλωστῆς ἐκάστου καρουλίου εἶνε 200 ὑαρδῶν, ἡ δὲ τιμὴ γονδρικῶς μὲν σελλ. 1 πένν. 2 τὴν δωδεκάδα, λιανικῶς δὲ 30 παρ. ἕκαστον. Οἱ δοκιμάζοντες αὐτὰ πείθονται περὶ τῆς ἀξίας των

Εν τῷ τυπογραφίῳ « Σάλπιγγος » εὐρίσκονται ἔτοιμα γραμμᾶτια ἐπὶ κελύβου κυανῶν χαρτῶν ἐκτετυπωμένα. ὡς καὶ φορτωτικά, καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

ΤΗΣ « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Α. Τύμβιος.—Ἐν Λάρνακι ὁ Κύριος Μ. Ὀρφανίδης.—Ἐν Βαρσαλίᾳ ὁ Κύριος Γ. Παντελίδης.—Ἐν Κυρηνείᾳ ὁ Κύριος Ι. Γ. Δημητριάδης.—Ἐν Κτήματι Παροῦ ὁ Κ. Α. Ηλιακέλης.—Ἐν Κυθραίᾳ ὁ Κ. Γ. Μιχαηλίδης.—Ἐν Μορρού ὁ Κ. Ἰω. Κυριακίδης.—Ἐν Αἰπίθῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παρασκευᾶς.—Ἐν Τριχώμῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Ασουᾶ.—Ἐν Καρπασίῳ ὁ Κύριος Κ. Χατζηπέτρον (Αἰγυλοῦσαν). Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Ἰερωνυμίδης, Κομμοδίκην

Ἐν Δε τῷ Ἐσωτερικῷ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζίδης.—Ἐν Κιπρω ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιάδης.—Ἐν Πόρτ Σαῖβ ὁ Κύριος Α. Μαυρομυτακίδης.—Ἐν Τάντζῃ ὁ Κύριος Ἀ. Ριστείδης Λοῦζου.—Ἐν Σμύρῃ ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.

Τὸ τυπογραφεῖον « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » δέχεται πᾶσαν παραγγελίαν πρὸς ἐκτύπωσιν διαφόρων ἐγγράφων, γραμμῶν, προσκλητηρίων, ἐπισκευηρίων, κλ. κλ. τὰ ἐπιπέδῳ ἐκτελεῖται καὶ ἐκτέλειται διὰ στοιχείων χαμηρῶν καὶ διαφόρων εἰς οἰανδήποτε εὐρωπ. γλώσσαν καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου « Σάλπιγγος »